

BESLUIT WET GELUIDHINDER
Vaststelling hogere waarden Ruimtelijke onderbouwing
Appartementengebouw 1 Gewest,
art. 83 Wet geluidhinder

Inleiding

In deze ruimtelijke onderbouwing worden nieuwe woningen mogelijk gemaakt. Het betreft de appartementen in appartementengebouw 1 (het zuidelijkste van de drie) in Gewest. Woningen worden op basis van de Wet geluidhinder (Wgh) aangemerkt als geluidsgevoelige objecten waarvoor, indien deze gelegen zijn binnen de geluidszone van een gezoneerde (spoor)weg, akoestisch onderzoek uitgevoerd moet worden.

De woningen zijn gesitueerd in Bussum binnen het plangebied van het bestemmingsplan Centrum. Het plangebied ligt ten westen van de Brinklaan, ten noorden van de Gooibergstraat en ten oosten van de spoorlijn Amsterdam – Hilversum. Het plangebied ligt binnen de geluidszone van de volgende gezoneerde wegen: Brinklaan, Gooibergstraat en Prinsenstraat. Tevens ligt het plangebied binnen de wettelijke geluidszone van de genoemde spoorlijn.

De voorkeursgrenswaarde van 48 dB wordt ten gevolge van wegverkeerslawaai aan de gevels van de wooneenheden ten gevolge van de Gooibergstraat, Brinklaan en Prinsenstraat overschreden. Ten gevolge van de spoorlijn Amsterdam – Hilversum is er sprake van overschrijding van de voorkeursgrenswaarde van 55 dB. Binnen het plangebied is geen sprake van overschrijding van de maximale ontheffingswaarde.

De percelen waarvoor hogere waarden vastgesteld worden zijn kadastraal bekend bij de gemeente Bussum onder het volgende nummer: E06179.

Overwegingen

Maatschappelijk noodzaak

In het oorspronkelijke plan waren drie villa's beoogd, waarbij de meest zuidelijke villa (hoek Gooibergstraat – Brinklaan) beoogd was voor een gezondheidscentrum. Voor de realisatie van een gezondheidscentrum is geen markt gebleken. In lijn met de twee noordelijke villa's is nu gekozen voor het realiseren van appartementen in het gebouw. De economische uitvoerbaarheid van het plan is op deze manier gewaarborgd. Bovendien past deze ontwikkeling in het gemeentelijk en regionaal beleid en is te onderbouwen vanuit de ladder voor duurzame verstedelijking. De stedenbouwkundige invulling van de locatie ligt in zoverre vast, dat het gehele plan met de drie villa's een stedenbouwkundig geheel vormt. De beide noordelijke villa's vallen binnen de vigerende bestemmingsplaneisen en reguliere procedure en het uitgangspunt is om ook het bouwplan van Villa 1 conform dezelfde stedenbouwkundige uitgangspunten te realiseren. Villa 1 vormt een inbreiding op de hoek van de Gooibergstraat / Brinklaan en past daarmee naadloos in het project Spoorzone-Zuid en in de stedenbouwkundige opbouw en structuur van het plan Koster-Gewest.

Het akoestisch onderzoek

Het akoestisch onderzoek is uitgevoerd op basis van de Standaard Rekenmethode II (SRM II) uit het Reken- en Meetvoorschrift Geluidhinder 2012. Het akoestisch onderzoek vastgelegd in de rapportage 'Gewest Bussum Onderzoek Wet geluidhinder', DPA Cauberg-Huygen, 12 februari 2015 en is als bijlage bij de ruimtelijke onderbouwing opgenomen. In het akoestisch onderzoek is bepaald welke geluidsbelasting de nieuwe geluidsgevoelige functies zullen ondervinden. Gebleken is dat de voorkeursgrenswaarde ten gevolge van de Gooibergstraat, Prinsenstraat, Brinklaan en spoorlijn als bedoeld in artikel 82 van de Wet geluidhinder en artikel 4.9 van het Besluit Geluidhinder wordt overschreden.

De voorkeursgrenswaarde bedraagt voor wegverkeer 48 dB en voor spoorwegverkeer 55 dB. Ten aanzien van de nieuwe geluidsgevoelige functies bedraagt de wettelijke maximale ontheffingswaarde ten gevolge van wegverkeerslawaaï 63 dB en ten gevolge van spoorweglawaaï 68 dB. De hoogst optredende geluidsbelasting ten gevolge van de Brinklaan bedraagt 58 dB, ten gevolge van de Gooibergstraat 56 dB en ten gevolge van de Prinsenstraat 50 dB. Ten gevolge van de spoorlijn treedt een geluidsbelasting van 62 dB op. De voorkeursgrenswaarde wordt weliswaar overschreden, maar de maximale ontheffingswaarde niet.

Afweging bron en overdrachtsmaatregelen

De Wet geluidhinder (artikel 77 lid 2) stelt een verplichting om mogelijke toepassing van bron- en overdrachtsmaatregelen te beschouwen. Artikel 110a lid 5 stelt dat er pas hogere waarden kunnen worden vastgesteld als bron- en overdrachtsmaatregelen worden getroffen tenzij de maatregelen onvoldoende doeltreffend zijn of als er sprake is van overwegende bezwaren van stedenbouwkundige, verkeerskundige, vervoerskundige, landschappelijke of financiële aard. De (on)mogelijkheid tot het treffen van maatregelen is hieronder beschreven.

De geluidsbelasting kan worden gereduceerd door maatregelen aan de bron of in het overdrachtsgebied.

Bronmaatregelen

Er is een aantal maatregelen aan de bron denkbaar. De eerste mogelijkheid zou het beperken van de verkeersomvang, het wijzigen van de snelheid of van de samenstelling van het verkeer kunnen zijn. Gezien de functie van de betreffende wegen in de verkeersstructuur van Bussum is dit niet mogelijk. De bereikbaarheid van Bussum zou hiermee onder druk komen te staan. Ook het wijzigen van de verkeersintensiteit op het spoor is niet mogelijk, gezien het (inter)nationale belang van de spoorverbinding.

Een andere maatregel aan de bron is het toepassen van een geluidsreducerend wegdektype. Overschrijdingen van de voorkeursgrenswaarde tot circa 4 dB kunnen worden weggenomen door het toepassen van een geluidsreducerend wegdek. Het toepassen van sterk geluidsreducerend asfalt, zoals (2-laags) ZOAB is dan noodzakelijk. De gemeente past dergelijk asfalt niet toe. Bovendien zou het asfalt zeer onderhoudsintensief zijn, gezien de aanwezigheid van diverse kruispunten en rotondes. Het toepassen van (2-laags) ZOAB is dan ook niet mogelijk. Ander geluidsreducerend asfalt, zoals Steen Mastiekasfalt (SMA) is mogelijk, maar levert slechts een geluidsreductie van 1 à 2 dB op. Deze

reductie is zodanig beperkt dat de voorkeursgrenswaarde nog steeds wordt overschreden. Daarnaast staan de kosten van het vervangen van het asfalt niet in verhouding tot de relatief beperkte ontwikkeling, waardoor het toepassen van geluidsreducerend asfalt als niet-doelmatig wordt beschouwd.

Ten aanzien van het spoor kan als bronmaatregel voorzien worden in raildempers. Op het traject zijn recentelijk raildempers aangebracht. Een verdere geluidsreductie als gevolg van bronmaatregelen is niet mogelijk.

Overdrachtsgebied

Toepassen van geluidsschermen langs de omliggende (spoor)wegen is stedenbouwkundig niet wenselijk en stuit bovendien op overwegende bezwaren van financiële aard. Recent zijn langs het spoor in Bussum op diverse plaatsen geluidsreducerende maatregelen genomen, zoals raildempers en/of geluidsschermen. Ter hoogte van de locatie Koster-Gewest zijn in dit kader geen geluidsschermen voorzien. Het realiseren van geluidsschermen ten behoeve van onderhavige ontwikkeling stuit op overwegende bezwaren van financiële aard, omdat de kosten niet in verhouding staan tot de relatief beperkte ontwikkeling. De maatregel wordt dan ook als niet-doelmatig beschouwd.

Het vergroten van de afstand tussen de bron en de geluidsontvanger is niet mogelijk. Het bouwplan is dan niet inpasbaar.

Conclusie

Geconcludeerd kan worden dat redelijkerwijs geen maatregelen mogelijk zijn om de geluidsbelasting te reduceren of dat maatregelen daartoe op overwegende bezwaren van stedenbouwkundige, landschappelijke, verkeerskundige, vervoerskundige of financiële aard stuiten.

Toetsing aan het "Beleid hogere waarden Wet geluidhinder".

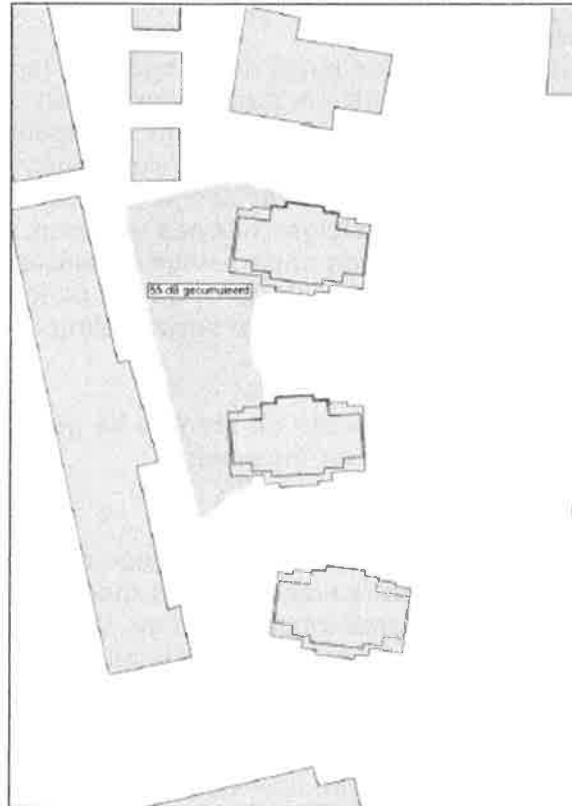
Bij het verlenen van hogere waarden dient getoetst te worden aan het hogere waardenbeleid van Bussum. De maximaal optredende geluidbelasting bedraagt 67 dB. De geluidbelastingen voor wegverkeer zijn bij cumulatie exclusief aftrek conform artikel 110g Wet geluidhinder. De geluidsbelasting valt conform het gemeentelijk geluidbeleid in de geluidbelastingklasse 'erg luid'. Om die reden is de grens voor bepaling van de direct aan te wijzen stille zijden op 57 dB gesteld (10 dB lager dan de hoogste gecumuleerde geluidbelasting).

Geluidsluwe buitenruimte

Een voorwaarde vanuit het hogere waardebeleid bij het verlenen van hogere waarden is dat de woningen waarvoor hogere waarden worden verleend in principe een geluidsluwe buitenruimte/zijde hebben. Dit is een gevel waarop de gecumuleerde geluidsbelasting niet hoger is dan 57 dB. Uit het akoestisch onderzoek blijkt dat dit op woningniveau niet overal mogelijk is. Op grond van het hogere waardebeleid kan toch overgegaan worden tot het verlenen van hogere waarden, wanneer aan compensatievoorwaarden wordt voldaan, zoals het creëren van een geluidsluwe plek binnen het gebouw of een openbare geluidsluwe buitenruimte op korte afstand. Uit het akoestisch onderzoek blijkt dat ruimschoots aan deze voorwaarden kan worden voldaan. Het plan voorziet namelijk in een geluidsluwe buitenruimte met een oppervlakte van 1.300 m² waar het

gecumuleerde geluidsniveau niet hoger ligt dan 55 dB. In figuur 1 is aangegeven waar deze buitenruimte zich bevindt. Het betreft een (semi-)openbare buitenruimte. Nu weliswaar niet in alle gevallen op woningniveau kan worden voldaan aan een geluidsluwe zijde, maar er wel sprake is van een (semi-)openbare geluidsluwe buitenruimte, wordt op dit punt aan het hogere waardebeleid voldaan. Hierdoor staat hogere waardebeleid het verlenen van hogere waarden niet in de weg.

Figuur 1 (Semi-)openbare geluidsluwe buitenruimte

Woningindeling

Het hogere waardebeleid schrijft voor dat bij de woningindeling rekening moet worden gehouden met de geluidsbelaste zijden. Gestreefd moet worden naar een akoestisch gunstige indeling. Gezien de ligging van het plan is het niet mogelijk om elk appartement te voorzien van een geluidsluwe zijde (zie hierboven). Uit de woningplattegronden blijkt echter wel dat alle appartementen een slaapvertrek kennen dat niet gelegen is aan de hoogst geluidsbelaste zijde. Bij het opstellen van de woningplattegronden is derhalve rekening gehouden met het aspect geluidhinder.

Afschermd bouwen

Bij optredende geluidsbelastingen hoger dan 60 dB stelt het hogere waardebeleid eisen ten aanzien van de afschermdende werking van de gebouwen. Daarbij kan ernaar gestreefd worden dat binnen het plan geluidsafschermend wordt gebouwd, waardoor sommige woningen geluidsafscherming voor andere woningen vormen. Het totale plan bestaat uit drie appartementengebouwen. Onderhavig plan voorzien in een

functiewijziging van één gebouw, waardoor woningbouw mogelijk is. De andere twee gebouwen zijn reeds ruimtelijk mogelijk gemaakt. Hierdoor bestaat geen flexibiliteit in het plan om zodanige aanpassingen door te voeren dat er sprake is van geluidsafschermend bouwen. Aan deze voorwaarde uit het hogere waardebeleid kan niet worden voldaan. Dit is inherent aan de aard en ligging van het plan, waardoor dit het verlenen van hogere waarden niet in de weg hoeft te staan.

Op basis van bovenstaande blijkt dat het plan niet volledig kan voldoen aan het beleid hogere waarden van de gemeente Bussum. Wel voldoet het plan - na vaststelling van hogere waarden - aan de Wgh. Het plan vormt een wijziging van een bestaand stedenbouwkundig samenhangend plan. Planwijzigingen teneinde te voldoen aan het gemeentelijk hogere waardebeleid zijn niet mogelijk of wenselijk en bovendien past het toevoegen van woningen in het gemeentelijk en regionaal beleid. Daarnaast wordt de maximale ontheffingswaarde uit de Wgh niet overschreden en was er op de locatie reeds een geluidsgevoelige functie mogelijk. Verder is bij het bouwplan rekening gehouden met het aspect geluid, door tenminste één slaapvertrek niet aan de hoogst geluidsbelaste gevel te situeren en door de aanwezigheid van een gezamenlijke geluidsluwe buitenruimte. De gemeente Bussum wijkt daarom in onderhavig plan gemotiveerd af van het hogere waardebeleid en stelt voor de ontwikkeling hogere waarden vast. Een dergelijke afwijking is mogelijk op grond van paragraaf 5.7 uit het gemeentelijk hogere waardebeleid.

Waarborging binnengeluidsniveau

In het kader van de Omgevingsvergunning voor bouwen dient de gevelisolatie van de woningen getoetst te worden aan het bouwbesluit. De exacte kosten en maatregelen dienen nader te worden bepaald.

Besluit hogere waarden Ruimtelijke onderbouwing Appartementengebouw 1 Gewest

Het college heeft op 9 juni 2015 besloten in ontwerp hogere waarden Wet geluidhinder vast te stellen. Dit ontwerpbesluit is conform artikel 110c van de wet geluidhinder en artikel 3.12 van de Algemene wet bestuursrecht op 10 juni 2015 gepubliceerd in het BussumsNieuws en heeft conform artikel 3.11 en 3.16 van de Algemene wet bestuursrecht vanaf 10 juni tot en met 21 juli 2015 ter inzage gelegen. Er zijn geen zienswijzen tegen het ontwerpbesluit ingediend.

Voorts overwegende dat de procedure overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk VIIIA van de Wet geluidhinder en afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht is uitgevoerd.

Besluit

Gelet op artikel 83 lid 2, artikel 110a van de Wet geluidhinder en artikel 4.10 van het Besluit geluidhinder en op bovenstaande overwegingen hebben burgemeester en wethouders van de gemeente Bussum besloten de volgende hogere waarden vast te stellen:

Geluidbelasting (dB) op de relevante waarneemhoogte inclusief aftrek art. 110g Wgh

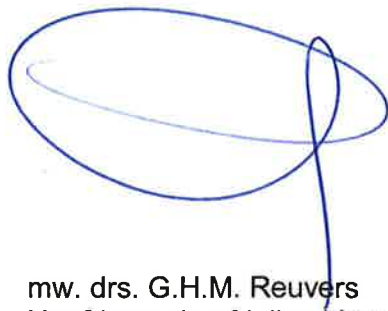
ontwikkelin g	kadastraal	Functie	Ontheffings- waarde	Aantal	geluidsbron
Zuidelijke apparte- menten- locatie	E06179	Wonen	58 dB	50	Brinklaan Gooibergstraat Prinsenstraat Spoorlijn
		Wonen	56 dB	6	
		Wonen	50 dB	2	
		Wonen	62 dB	12	

Ondertekening

Burgemeester en wethouders hebben besloten de in de bij dit besluit opgenomen hogere grenswaarde(n) als de ten hoogste toelaatbare geluidsbelasting vast te stellen.

Datum: 2 oktober 2015

burgemeester en wethouders van Bussum,
namens hen,

mw. drs. G.H.M. Reuvers
Hoofd van de afdeling Vergunningen & Handhaving